

KRÁL PŘICHÁZÍ MEZI NÁS

Představení krále ve farnosti pro děti (pro dospělé možno upravit)

Postavu krále postavíme na malý podstavec (pokud ho nemá) do lodi kostela – nejlépe tak, aby byl dobře viditelný.

Pozveme děti, aby se kolem krále shromáždily.

(...) = prostor pro odpovědi skupiny

Vedoucí programu začíná rozhovor:

- Děti, **kdo z vás si všiml**, že tady v kostele máme tuto postavu? (...)
- A **kdo myslíte, že to je?** (...) Ano – máme tady mezi sebou krále...
- Ale ten král není jako běžní králové, třeba v pohádkách. **Co je na něm zvláštního?** (...)

Ten král nemá trůn, nemá plášť, žezlo ani jablko... Zato má oblečené kalhoty, stejně jako mnozí z nás, má tričko nebo košili, jako mnozí z nás... Ale má také krásnou zlatou korunu.

On je nám podobný... Protože každý nás je totiž královskou dcerou nebo synem.

Vzpomeňte si, že když se modlíme Otče náš, říkáme „přijď království tvé...“ To znamená, že **Bůh Otec je úplně největší Král**, protože stvořil celý vesmír, všechny hvězdy a planety a také celou krásnou přírodu a také nás!

Ježíš je **jeho první královský syn** – ten vládne spolu s ním. A **my jsme také Boží královské děti**, protože Bůh Otec nás přijal za vlastní a Ježíš nás zachránil pro Boží království.

- A víte, **proč je právě tady?** (...) To je proto, že má být tam, kde jsme my... a bude teď postupně putovat po Praze i po celé naší diecézi... A také nám **něco chce říci**.

Děti, stalo se vám někdy, že se vám něco nepovedlo? Nebo, že jste něco udělali špatně? Nebo jste třeba někomu něco provedli omylem? Možná někdy dokonce někdy i naschvál...

A jak se potom člověk cítí? Co ho pak napadne? (...)

Třeba: „Já jsem ale takový nešika... radši už nebudu dělat nic...“

Nebo: „Zase jsem dostal pětku, i když jsem se trochu učil... Tak to znamená, že učit se nemá smysl...“

Nebo: „Ty jo – teď jsem jednomu kamarádovi něco provedl... a on mě už nikdy nebude mít rád... takže to znamená, že jsem hodně špatný a nikdy nebudu dobrý...“

A tak se stane, že začneme ve svých očích ztrácet svoji velkou CENU. A zapomeneme, že **PŘED Bohem tu velkou cenu pořád máme**. A že on nás má pořád rád, myslí na nás s láskou a že nám pořád fandí. Bůh určitě nechce, abychom se propadli do beznaděje a smutku a mysleli si, že jsme úplně k ničemu!

Ne – Bůh chce, abychom si uvědomili, že něco se nám nepovedlo, že třeba jsme něco provedli, ale HLAVNĚ si přeje, abychom znova vstali a řekli: „To nevádí, já to napravím...“, nebo: „Příště to udělám lépe!“ Nebo: „Půjdu se mu omluvit!“

A to všechno proto, že **Bůh stojí na naší straně**, on nám pomáhá a jde s námi něco napravit, udělat to lépe, nebo se omluvit. Na to se můžeme spolehnout!

A to **znamená ta královská koruna**, kterou má náš král (na hlavě, vedle sebe, v ruce... atd.). Protože my nejsme jenom David, Míša, Jitka...

Mikrofon dáme postupně dalším dětem, ptáme se jich, jak se jmenují, a vždycky k jejich jménu připojíme: „Ty nejsi jenom Mirek...”

- Ale my všichni máme za naším jménem pomlčku – a co je za ní napsáno? (...)

David – Boží syn,

Míša – Boží dcera, ... *Postupně takto doplníme u všech dětí.*

My jsme Boží synové a dcery, jenom to často nevíme nebo zapomínáme.

My všichni máme na hlavě neviditelné královské koruny.

Takže když teď přijdeme do kostela a podíváme se na tuhle sošku krále, můžeme si každý / každá z nás uvědomit, jakou úžasnou důstojnost a cenu máme před Bohem.

A že on je stále s námi a moc nám všem věří. On v nás věří – že to teď tady na tomto světě dobře zvládneme...

Na to ale můžeme myslet úplně všichni. My všichni si totiž pořád znovu a znovu potřebujeme uvědomit, jak moc nás má Bůh rád, jak na nás myslí jako první a dává nám pořád novou a novou šanci k opravdovému životu.

Poté můžeme krátce představit příběh Ralfa Knoblaucha, autora postav králů (podle komiksového letáku nebo webu <https://kralovsky.eu/kontakt/>), který se jednou na duchovních cvičeních šel projít na břeh moře. Tam našel větší kus dřeva a napadlo ho, že by z něj mohl vytvořit krále – královské dítě, které by každému z nás mohlo připomínat, jak velkou důstojnost před Bohem máme. Vyřezal pak mnoho takových podobných králů a královen a vymyslel, že by mohli putovat vždy po nějaké zemi a tam připomínat téma lidské důstojnosti. Tento rok jsou někteří jeho králové v Čechách a na Slovensku.

Nabídneme také všem obrázky králů a také možnost napsat svou zkušenost do přiloženého sešitu.

Během představení krále můžeme také vyzvat přítomné účastníky, jestli by neměli nějaký nápad na nějaké další veřejné místo, kde by mohl král být, lidé by si ho všimli a mohli by si tak připomenout svou důstojnost. Zájemcům je třeba sdělit základní podmínky:

- Je třeba zajistit bezpečnost krále
- Při expozici nabídnout lidem materiály a být občas k dispozici pro vysvětlení jeho významu
- Udělat z akce fotky a poslat je hlavním organizátorům

Formulář pro kontakt lze najít na stránce <https://katechete.apha.cz/novinky/projekt-kralovsky>